

ตอนที่ 1102 ตราบเท่าที่เจ้าต้องการ โลกจะเป็นของเจ้า

<https://novel-lucky.blogspot.com>

เมื่อประมาณ 1 เดือนก่อน

ณ พระราชวังเซี่ย

บ่ายวันนั้น โอหยางโซวพบกับปิงเอ๋อในระหว่างกำลังกลับไปยังวังหลัง เธอกำลัง
จัดจ้องไปยังสระน้ำ ใครจะรู้ว่าเธอคิดอะไรอยู่

“เจ้ามาที่นี่เพียงลำพังหรือ?” โอหยางโซวถาม

ปิงเอ๋อสั่นไหล่ เธอหันกลับมาและกล่าวว่า “พี่ชาย ท่านทำให้ข้ากลัวนะ”

มองไปยังคิ้วที่ขมวดของปิงเอ๋อ โอหยางโซวก็ถามว่า “ดูเหมือนว่าเจ้ากำลังมี
ปัญหา เจ้าสามารถที่จะพูดคุยกับข้าเกี่ยวกับมันได้นะ”

“มันเป็นวิทยาลัยหลวง”

พี่ชายและน้องสาวไม่ได้ซ่อนอะไรจากกัน และพูดคุยกันในทุกเรื่อง

"วิทยาลัยหลวง? ที่นั่นเป็นที่สำหรับญาติพี่น้องของพวกเรา พวกเขากล่าวอะไรหรือ?" ตั้งแต่สมัยโบราณ มันเป็นเรื่องยากที่วิทยาลัยหลวงจะไม่ลำเอียงอย่างแท้จริง

ในฐานะโรงเรียนสำหรับเชื้อพระวงศ์ของตระกูลโอหยาง มีหลายครั้งที่ปัญหาส่วนตัวจากเหล่าผู้ปกครอง ดำเนินมาจนถึงวิทยาลัยหลวง

เห็นได้ชัดว่าโอหยางโซวไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมัน

ในอนาคต เพื่อที่โอหยางโซวจะยืนอย่างมั่นคงบนดาวเคราะห์โฮปได้อย่างแท้จริงนั้น เขาไม่ต้องการคนที่บริสุทธิ์มากจนเกินไป หากไม่รู้วิธีการใช้อุบายและแผนการ แล้วพวกเขาจะเติบโตขึ้นได้อย่างไร?

แม้แต่ปิงเอ๋อก็ไม่สามารถจะหลบเลี่ยงเรื่องเหล่านี้ได้

อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นเพราะอัตลักษณ์ของเธอ เธอจึงเป็นที่จับตามองของพายุ

"คนพวกนั้นบอกว่า หยุเอ๋อเป็นองค์ชาย และจะกลายเป็นราชาเหมือนพี่ชาย เมื่อหยุเอ๋อโตขึ้น พี่ชายจะยังสนใจปิงเอ๋ออยู่หรือไม่?" เธอเงยหน้าขึ้น ดวงตาของเธอส่องแสงออกมา

โอหยางโซวถอนหายใจ สิ่งที่จะเกิด ก็เกิดขึ้นในที่สุด

"ตั้งแต่สมัยโบราณ เชื่อพระวงศ์ไม่มีความเป็นญาติ"

โอหยางโซวไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อหยุเอ๋อโตขึ้น ลูกของเขาถูกกำหนดให้เติบโตขึ้นในหม้อขนาดใหญ่ และไม่รู้ว่ายัยเด็กจะเป็นเช่นไร

เมื่อถึงตอนนั้น ปิงเอ๋อจะอยู่ในตำแหน่งใด?

โอหยางโซวไม่ได้สัมผัสเหตุผลที่เขาเริ่มต่อสู้ หากปิงเอ๋อไม่ได้สะดวกสบาย ทุกอย่างที่เขาทำมาก็จะสูญเสียความหมายไป คิดเกี่ยวกับมันแล้ว โอหยางโซวก็ถามขึ้นในฉบับพลันว่า "ถ้าเช่นนั้น เจ้ายากจะเป็นราชินีแห่งต้าเซี่ยหรือไม่?"

"ข้า?" ปิงเอ๋อประหลาดใจอย่างแท้จริง

เธอโตขึ้นมากแล้ว และเธอก็เริ่มเข้าใจความหมายของการเป็นราชา พร้อมกับที่อยู่ข้างๆพี่ชาย เธอได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในดินแดน และพลังอำนาจของพี่ชายเธอก็เติบโตมากขึ้นในทุกๆวัน

อย่างไรก็ตาม เธอยังไม่เข้าใจว่าราชาคืออะไร

“เจ้าสามารถลองดูได้” โอหยางโซวกล่าว

เขาสังเกตเห็นว่า น้องสาวที่เฉลียวฉลาดของเขานี้ มีความสามารถพิเศษที่คล้ายกับเขา เธอสามารถเข้าใจความคิดของผู้คนได้

โอหยางโซวยังจำได้ว่า เมื่อครั้งที่เขาหวาดกลัวการใช้อำนาจในทางที่ผิด เป็นปิงเอ๋อที่ก้าวออกมาและกล่าวกับเขาว่า “พี่ชายอย่าได้กลัวเลย!” คำเหล่านั้นได้มอบพลังให้กับเขาอย่างมาก

บางที ปิงเอ๋ออาจจะเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษนั้น

โอหยางโซวไม่มีความตั้งใจที่จะสนับสนุนระบบศักดินาในราชวงศ์ของเขา และเขาก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะทำให้มันกลายเป็นธุรกิจกรรมพันธุ์ สำหรับตัวเขาแล้ว ไม่

ว่าจะเป็นหยูเอ๋อ, ลั่วเอ๋อ หรือปิงเอ๋อ พวกเขาต่างก็มีตำแหน่งเดียวกันภายใน หัวใจของเขา

“ข้าจะกล่าวว่า ตราบนั้ที่เจ้าต้องการ โลกก็จะเป็นของเจ้า” โอหยางโซวสร้าง แรงบันดาลใจให้กับเธอ

เมื่อปิงเอ๋อไ้ยินเช่นนั้น เธอก็ยิ้มออกมาอย่างเบิกบานใจและกล่าวว่า “เช่นนั้น ข้าก็จะลองดู”

โอหยางโซวพยักหน้า

เธออาจจะไม่รู้ว่ ในเวลานั้น ชีวิตของเธอได้เปลี่ยนไปอย่างเงียบๆ ในอนาคต เธอจะต้องเผชิญกับชีวิตที่รุนแรงและอันตรายยิ่งขึ้น

“ไม่ว่าจะเป็นคำอวยพรหรือคำสาบแช่ง มีเพียงเวลาเท่านั้นที่จะบอกได้”

‘เพียงแค่ฝึกรบเกี่ยวกับมัน’ โอหยางโซวคิดภายในใจของเขา

ความสามารถฝึกรบของปิงเอ๋ไม่ได้ด้อยไปกว่าโอหยางโชวเลย ในอนาคต เธออาจจะสามารถเปิดแผ่นดินอันกว้างใหญ่และมีความสำเร็จเทียบได้กับโอหยางโชว

มองไปยังเด็กสาวที่อยู่ตรงหน้า โอหยางโชวคิดถึงเกี่ยวกับโกอา

“นี่อาจจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว!”

โอหยางโชวมองขึ้นไปบนท้องฟ้า มองผ่านหมอกและจับจ้องไปยังสิ่งที่ลึกลับนั้น

.....

โกอา ปีที่ 5 เดือนที่ 9 วันที่ 11

ณ พระราชวังเซี่ย

ภายในห้องอ่านหนังสือหลวง คณบดีวิทยาลัยกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยสื่อ
หนาน หานเฟยจื่อ, เสนาบดีสำนักกิจการภายใน เว่ยหยาง และรองเสนาบดี ตั้

เหรินเจีย รวมถึงเหล่าที่ปรึกษากฎหมายระดับสูงทั้งหมดของต้าเซี่ย ได้เข้าร่วมประชุมด้วย

หลังจากโอหยางโซวแสดงให้เห็นว่า ต้าเซี่ยจะใช้กฎหมายเป็นพื้นฐานในการปกครองประเทศแล้ว โรงเรียนปรัชญากฎหมายก็เต็มไปด้วยความเดือดพล่าน

ภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น โอหยางโซวก็เรียกพวกเขาทั้งหมดมาประชุม เนื่องจากพวกเขายืนยันว่า การยึดถือกฎหมายเป็นรากฐานของการปกครอง พวกเขาจึงจำเป็นต้องมีมาตรการที่เกี่ยวข้อง

โอหยางโซวเป็นผู้ปกครองที่เด็ดขาดอย่างแท้จริง และเขาทำในสิ่งที่เขากล่าวว่าต้องการ

"ระบบกฎหมายต้าเซี่ยเป็นสิ่งที่ต้าเซี่ยจะต้องพึ่งพาสำหรับการปกครอง พวกท่านทั้งหมดเข้าใจถึงความสำคัญของมัน แม้ว่าข้าจะไม่ต้องกล่าวก็ตาม แต่ในบางพื้นที่ กฎหมายบางฉบับยังคงไม่ครอบคลุม และจำเป็นต้องเพิ่มเข้าไป"

เมื่อเว่ยหยางและคนอื่นๆได้ยินเช่นนั้น พวกเขาก็ราวกับรู้แจ้ง

ระบบกฎหมายต้าเฉียเหมือนเป็นกรอบขนาดใหญ่ แม้ว่าจะมีความหลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ก็ใช้เพื่อควบคุมภาพรวม ในบางกรณี ข้าราชการจากสำนักงานกิจการภายในประสบปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย

พวกเขาจึงจำเป็นต้องสร้างกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องขึ้นมา

"บางส่วนอาจล่าช้าได้ แต่มี 3 สิ่งที่ต้องทำให้เร็วที่สุด"

"โปรดแนะนำพวกเราด้วยเถิด!"

"ระบบกฎหมายผู้คน, ระบบกฎหมายธุรกิจ และระบบการลงโทษ สามสิ่งนี้ เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของประชาชน และมันจำเป็นต้องได้ข้อสรุปอย่างรวดเร็วที่สุด"

เมื่อเว่ยหยางได้ยินเช่นนั้น เขาก็เข้าใจในทันที

ในฐานะเสนาบดีสำนักงานกิจการภายในที่จัดการเกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบของราชวงศ์ เขาใช้เวลาอย่างมากกับเหล่าที่ปรึกษากฎหมายของต้าเฉีย

ระบบกฎหมายต้าเซี่ย เป็นตัวอย่างของการทำงานร่วมกัน

เว่ยหยางในปัจจุบัน ไม่ใช่เว่ยหยางจากแคว้นฉิน แต่เป็นใครบางคนที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และมีความเข้าใจในเรื่องกฎหมายอย่างมาก หากเขาได้อยู่ในสหพันธ์ เขาคงจะกลายเป็นผู้พิพากษาที่มีชื่อเสียงไปแล้ว

การเปลี่ยนแปลงของเว่ยหยาง เป็นคำอธิบายที่ดีที่สุดสำหรับการเปลี่ยนแปลงของเหล่าข้าราชการในต้าเซี่ย

สำหรับวิธีการสร้างระบบกฎหมาย เว่ยหยางมีความคิดภายในใจของเขาแล้ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากราชายังไม่เคยเรื่องนี้ขึ้นมา เขายังไม่สามารถจะเริ่มมันได้

หัวข้อกฎหมายทั้งสามที่ราชายกขึ้นมา เป็นสิ่งเดียวกับที่เว่ยหยางคิดไว้

เว่ยหยางคิดเกี่ยวกับมัน เขาเต็มไปด้วยความมั่นใจและกล่าวว่า "องค์ราชาอย่าได้กังวล ภายใน 3 เดือน สำนักกิจการภายในจะสามารถร่างมันออกมาได้"

โอหยางโชวพยักหน้าและยิ้มอย่างพึงพอใจ

เว่ยหยางยังคงเป็นเว่ยหยาง แม้หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งระดับสูง เขาก็ยังคงเรียบง่ายและระมัดระวังอย่างแท้จริง เขามีกระบวนการคิดที่กว้างขวาง เป็นธรรมชาติ และไม่ลำเอียงใดๆ

เป็นผลให้เหล่าข้าราชการในราชวงศ์เคาหลินเขาเป็นอย่างมาก

แม้แต่เปาเจิ้งที่เป็นเจ้ากรมกำกับดูแล ก็ยังปฏิบัติตัวอย่างดีภายใต้เว่ยหยาง และเคาหลินเขาอย่างแท้จริง

“เช่นนั้น ข้าก็จะตั้งตารอ!”

โอหยางโซวกำลังตั้งตารอ เวลาที่กฎหมายต้าเซี่ยจะเปลี่ยนไป